

Nemčija zbira ladje pred Spanijo - Policiste zaslišujejo

Nemčija odposlala v španske vode 18. bojnih ladij, toda istočasno zagotavlja, da ne namerava ničesar podvzeti. — Domneva se, da boste Nemčija in Italija odkrito pomagali Francu. — Franciji in Angliji preostajata dve skrajni možnosti.

London, Anglija. — Angleškim in francoskim diplomatom živijo lašje od skrbi, kam utegne drzno obnašanje Nemčije tekom zadnjih dni spravi Evrope. Od ure do ure namreč postaja situacija resnejša in nihče si ne upa napovedovati, kako se bo izteklo.

Nemčija je istočasno z Italijo, kakor je bilo že včeraj poročano, izstopila iz mednarodne patrulje, ki s svojimi ladjami straži špansko obrežje, da pazi na morebitne dovoze prostovoljcev v Španijo. Uradni nemški krogi so povdarili, da si bo Nemčija s tem činom sicer zagotovila "proste roke" glede Španije, vendar pa so tudi obljubili, da ne namerava Nemčija nič odločilnejšega podvzeti v španskih vodah. Da se temu ne more verjeti, je dokaz to, ker je v četrtek pomnožila svoje brodogve, ki ga je imela doslej ob Španiji, s številom novih bojnih ladij: skupno ima tam zdaj baje 18 ladij. Tujezemski diplomatski krogi se resno vprašujejo, čemu bodo Nemčiji te ladje tamkaj, ako ne namerava ničesar podvzeti.

Toda k tej obljubi pa je Nemčija dostavila, da bo takoj podvzela protikorake, ako se bo na njene ladje izvršil le najmanjši napad. In tak napad je lahko kaj hitro izzvali, ali pa si ga izmisli; saj se resno domneva, da je trditev nazivov o nekem napadu španske podmornice na nemško ladjo Leipzig le bajka, kajti drugače bi se nemška vlada ne upirala tako odločno zahtevi Anglije, da se okoliščine o tem napadu mednarodno preiščejo.

Razvidno je torej, da imate obe fašistični državi, Nemčija in Italija, neke načrte glede Španije, bržkone te, da boste odvrle dosedanje masko, pod katero ste kolikor toliko skrivaj pomagale generalu Francu, in mu boste odkrito poslale svojo pomoč. Da boste v tem slučaju morale tudi Anglija in Francija nekaj storiti, je očitno. Toda kaj? Obe ste še vedno odločeni, da preprečite splošno vojno za vsako ceno, ki bo mogoča. Izvzemši napovedi vojne jima boste preostali le dve stvari: Prva je ta, da proglasite mednarodni nevtralnostni odbor, 27 evropskih držav, ki so se obvezale k nevtralnosti namram Španiji, kot brezpomembni. Ta odbor se bo nato razpusil in španski vladi se bo dalo dovoljenje in priložnost, da dobi v neomejeni množini pomoč iz tujemstva, v vojaštvu in v orožju. To bi utegnilo prestrašiti Nemčijo in Italijo. Druga možnost pa bi bila, da se španski vladi da prilika, vložit pritožbo pri Ligi narodov proti obema fašistični državi.

BOJE SE ZA AMERIKO

Dva senatorja se nalezla iz časopisja skrbi.

Washington, D. C. — Dva starčka sta preteklo sredo zapela v U. S. senatu jeremijado in z zaskrbljenim glasom zatarnala, kaka velikanška nevarnost grozi Ameriki, češ, da bo šla po isti poti kakor Rusija, Nemčija in Italija, ako ne bo predsednik Roosevelt brž kaj ukrenil. Eden od teh je illinoiški senator Lewis, drugi pa znani Borah. Očitno se je njun govor nanašal na sedanjo stavko in na gibanje CIO. Enako je tudi očitno, da sta se nalezla svojih skrbi iz čitanja kapitalističnega časopisja, kajti svarila sta pred fašizmom. To časopisje je namreč zadnje čase izpremenilo taktiko: Prej je rohnelo, da je vse komunistično, med temi tudi Roosevelt, Lewis in CIO; ko to ni nič zaleglo, je zdaj začelo groziti s fašizmom.

MLAD SLOVENSKE PAR SE POROČI

Chicago, Ill. — To soboto si obljubita zakonsko zvestobo Miss Mildred Kukman in Mr. Anton Špolar. Nevesta je hči znanega slovenskega trgovca, Mr. Joe Kukmana, 1837 W. Cermak Rd. Poroka se bo vršila v cerkvi sv. Stefana s sv. mašo ob 10. uri. Zenoitovanska slavnost se bo obhajala zvečer v šolski dvorani. Mladi par si bo uredil stanovanje v hiši nevestinih staršev. Bilo srečno!

AFL PROTI CIO

Chicago, Ill. — Ljuta notranja borba med obema delavskima organizacijama, delavsko federacijo in Lewiso-vo CIO, bo stopila v tukajšnjem mestu v odprto borbo, kakor se povzema iz proglasa, ki ga je izdal preteklo sredo tukajšnji načelnik unije gradbenega delavstva, spadajoče pod federacijo. Sklicati namreč namerava tekom prihodnjih dni h konferenci vse voditelje unij federacije v tem mestu in organizirati kampanjo, da se prepreči razširjanje vpliva CIO.

vama, češ, da ste napadli njeno ozemlje. To bi utegnilo voditi do mednarodnih sankcij, podobnih, kakor so se svoječasno naložile proti Italiji, toda z večjo oostrostjo in bi bile tudi gotovo bolj učinkovite. V obeh slučajih pa nasprotno obstoja nevarnost, da bi diktatorski državi v blaznem obupu kar na slepo ne udarili in s tem ne povzročili splošne vojne, kar Anglija in Francija ravno skušata preprečiti.

STAVKA V WARREN, O.

Splošna stavka ni bila dovolj organizirana.

Warren, O. — V četrtek popoldne se je končala v tem mestu generalna enodnevna stavka, ki je bila proglašena od raznih CIO unij v protest, ker je sodišče omejilo stavkarjem pravico piketiranja pred tukajšnjo Republic tovarno. Za stavko ni bilo posebnih predpriprav in zato je bila le delno uspešna, toda delavski voditelji povdarjajo, da se bo, ako bo potreba pokazala, proglasila druga, bolj organizirana.

PRED POROKO V ROOSEVELTOVU DRUŽINI

Wilmington, Del. — V sredo prihodnjega tedna se bo vršila v neki tukajšnji episkopalni cerkvi poroka med tretjim sinom predsednika Roosevelta, Franklin D. Rooseveltom, Jr., in Ethel P. du Pont, hčerjo znanega milijonarja in municijskega industrijalca. Ta poroka jasno kaže, kako malo se meni ljubezen za razna gospodarska, politična in druga podobna vprašanja. Zaradi teh vprašanj sta si namreč du Pont in Roosevelt v ostrem navzkrižju, kajti du Pont spada med industrijske barone, katere je Roosevelt že večkrat tako neusmiljeno ožigosal kot "ekonomske rojaliste," kateri si laste predpravice pred drugimi. Ti dve družini bo zdaj spojila zakonska zveza, dasi bo težko premostila idejni prepad med njima: Roosevelt, borbenik za pravice malih ljudi, du Pont, aristokrat in eden najbolj zagriženih zagovornikov trdega individualizma.

PREDLOG O SODIŠČU PRI DE V RAZPRAVO

Washington, D. C. — Zaradi raznih drugih zadev, s katerimi se je imel baviti senat zadnje tedne, se je odložila debata o znanem predsednikovem predlogu glede reforme vrhovnega sodišča. Kakor pa se je v sredo izrazil demokratski vodja, Robinson, bo prišel predlog v razpravo bržkone koncem prihodnjega tedna.

KRIŽEM SVETA

Rim, Italija. — Kakor trdijo poročila iz vladnih krogov, namerava predstojnik koptske cerkve v Abesiniji Abuna Kyrilos, prestopiti v rimsko-katoliško cerkev in pripeljati s seboj tudi tri milijone drugih Abesincev koptske vere.

Dunaj, Avstrija. — Bivši angleški kralj Edvard je preteklo sredo obhajal svoj 43. rojstni dan. Proslave ni imel ob tej priliki nobene druge, kakor da je v neki tukajšnji hotel, kjer stanuje par dni s svojo ženo, povabil neko prijateljsko družino.

Moskva, Rusija. — V svojem "čiščenju," ki ga izvršuje že več mesecev proti raznim sumljivim osebam, je sovjetska vlada odstavila min. predsednika in par drugih višjih uradnikov sovjetske republike Uzbek, ki leži v srednji Aziji.

SEDEČI STAVKARJI SE MORALI PODATI

Philadelphia, Pa. — 256 sedečih stavkarjev, ki so skoraj sedem tednov imeli zasedeno tovarno nogovičarske družbe Apex, so morali pretekle torek poslojpe zapustiti, ker je sodišče odredilo njihov izgon.

PREISKAVA O SPOPADU

Senatski pododbor zaslišuje čikaške policiste. — Film obtežuje policijo.

Washington, D. C. — Senatski pododbor, ki ima nalogo preiskati krvavi dogodek, ki se je pripetil na Spominski dan v So. Chicagi, ko je pod surovim napadom policije na stavkarje izgubilo življenje deset oseb, je v četrtek poklical na zasliševanje dva čikaška policijska stotnika, J. Mooneya in Th. Kilroya, katere sta bila neposredno udeležena pri omenjenem napadu. Prihodnjo sredo pa pride na zasliševanje še dva najvišja uradnika, namreč ravnatelj čikaške policije, Allman, in stotnik Pendergast.

Boljši dokaz kakor vsaka živa priča pa služi za ta dogodek film, ki ga je vzela ob tistem času neka filmska družba. Dočim časopisje, ki drži z jekarskimi družbami, trdi, da so stavkarji izzvali in prvi pričeli omenjeni napad, se pa nasprotuje iz filma vidi ravno nasprotno, namreč, da je policija prva udarila in sicer s tako surovostjo in barbarstvom, da se filmska družba niti ni upala javno kazati tega filma v gledališčih, da bi občinstva ne razjarila.

SWEITZER BI BIL SKORAJ DOBIL POKOJNINO

Springfield, Ill. — Malo je manjkalo, da ni poslanska zbornica državne zakonodaje preteklo sredo glasovala, da ima R. M. Sweitzer, bivši klerk okraja Cook, kateri je bil odstavljen od javne službe, ko se je našel v njegovi blagajni primanjkljaj \$400,000, dobivati pokojnino po skoraj \$5000 na leto. Predlog, ki je bil stavljen zbornici, namreč zahteva, da dobe pokojnino vse osebe, ki so služile v okrajnih uradih 20 let in so stare 55 let. Sweitzer je imel okrajne službe 24 let in tako bi bil upravičen do te pokojnine. Takorekoč v zadnjem trenutku so poslanci uvideli, kako bi se osmešili, in se je nato dostavilo predlogu, da so izzvali tisti, ki so bili odstavljeni.

STARO SOVRAŠTVO ŠKAJO VZDRŽATI

Bruselj, Belgija. — Vroče demonstracije so preteklo sredo vprizorile množice vojnih veteranov v bližini kraljeve palače in policija je morala napeti vse moči, da je upostavila red. Veterani protestirajo proti temu, da bi se izrekla pomilostitev nad osebami, ki so bile med vojnim časom aretirane zaradi simpatij napram Nemčiji; zahtevajo, da se parlament, ki namerava odobriti to pomilostitev, razpusti in da se vprašanje pomilostitve predloži ljudstvu v splošnem glasovanju.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Iz Jugoslavije

V Konjicah, kjer so zastavkali delavci v Lavričevi tovarni usnja in je bilo potem izgnanih iz države nekaj tujih državljanov, še vedno ni vse v redu. — Smrtna kosa in drugo iz starega kraja.

Podjetje proti delavcem

Konjice, 7. junija. — Po končani stavki v Lavričevih tovarnah je bil v Ljubljani med zastopniki tovarne in delavstvom sklenjen poseben sporazum, ki sta ga obe strani podpisali v pričo zastopnikov državnih oblasti. Ta sporazum je med drugim tudi določal, da podjetje v nobenem primeru ne bo zaradi stavke proti komurkoli izvajalo kakšnih posledic. Zlasti ne bo nihče izmed delavcev odpuščen iz tovarne, čeprav je bil med stavkujočimi.

Svoje besede podjetje ni držalo. Izkazalo se je, da je bil podpis na zapisniku v Ljubljani storjen pač zato, da se v sili najde izhod, da bo tovarna mogla pač dalje obratovati. Drugače namreč ne moremo razumeti postopanja tovarne, ki je te dni dostavila 38 delavcem poseben dopis, v katerem jim sporoča, da so "radi stavke od dela pri meni odpuščeni in pošljejo lahko po delavsko knjižico." V dopisu sicer podjetje istočasno navaja, da bodo delavci lahko po potrebi zaposlitve v naslednjih treh mesecih za nekaj časa zaposleni, kakor je to določil sporazum, podpisan v Ljubljani, toda obenem podjetje v dopisu strogo poudarja, da "če nečete priti po knjigo, zavračam že vnaprej vsako odgovornost, ki bi iz tega lahko nastala. S spoštovanjem: L. Lavrič, tovarna usnja v Konjicah."

Istočasno pa, ko so ti delavci dobili ta odgovodna pisma in je skupaj v Konjicah brez zaposlitve še okroglo 50 delavcev, je podjetje Lavrič sprejelo v delo še dva nova delavca, ki prej nista bila zaposlena v tovarni. Tudi s tem je podjetje izigralo sporazum, ki je glede sprejema novih delavcev točno določil, da bo podjetje najprej zaposlilo vse dosedanje delavce, potem bo šele po potrebi nastavljalo nove.

Tako je nastal v Konjicah povsem nov položaj, ki nevarno zaostruje razmere v Lavričevih tovarnah. Razumljivo je namreč, da je ostalo delavstvo razburjeno in da svojih tovarišev v skupnem boju ne bo moglo pustiti na cedilu.

Vlom v trgovino

V viharni temni noči je bilo vloženo v trgovino Jerneja Martinčiča iz Dolenje vasi pri Cerknici. Vlomilci so sneli vrata s tečajev, se odkrižali psa ki je lajal in potem nemoteno gospodarili po trgovini. Odpeljali so raznega blaga v vrednosti nad 4000 dinarjev.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Nesreča s samokresom

Vrhnika, 3. junija. — Na bližnji Zaplani se je v ponedeljek dopoldne pripetila šol. upravitelju Hartmanu Janezu huda nesreča. V družbi z nekim svojim znancem je doma v šoli pregledoval svoj samokres. Pri tem je tako nerodno ravnal, da se je samokres sprožil in smrtno zadet se je Hartman zgrudil na tla. Z reševalnim avtomobilom so ga sicer prepeljali v ljubljansko bolnišnico, tam pa je davi podlegel hudim notranjim krvavitvam. Pokojnik je bil komaj 35 let star, dobre 2 leti je bil na Zaplani, zapuščal pa ženo z dvema otročema ter mater.

Smrtna kosa

Na Suhi pri Kranju je umrla Franciška Basaj, mati ravnateljca Zadružne zveze dr. Basaja v Ljubljani. — V starem trgu pri Škofji Loki je umrl Franc Hafner, posestnik, glavnirski mojster in občinski odbornik. — V Ljubljani je umrla Tončka Kuhar. — V mariborski bolnici je umrla Ana Glas, soproga pekarskega mojstra stara 51 let.

Nepredvidna voznja

Ob birni je bilo, ko je bilo veliko vsakovrstnih vozil na cesti. Med to zmešnjavo se je ponesrečil Karel Medveček, sin trgovca in krojaškega mojstra v Trbovljah. Z družbo se je vozil proti Toplicam, pa je po nepredvidnosti vozniška zadel avto v železno ograjo na mostu v Šepovni s tako silo, da so potniki odleteli z vozila. Medvečka so naložili na drugi avto, da ga peljejo k zdravniku, pa je kmalu tudi ta zavozil s ceste. Šele z tretjim vozilom so vsega ranjenega pripeljali domov.

Tragična smrt

V Spodnji Polskavi so našli v skladišču obešenega 55 letnega trgovca Ivana Skvarčiča. Vzroki strašnega dejanja niso znani.

DENAR V STARI KRAJ

vošljamo po dnevnem kurzu. Včeraj so bile naše cene:

V Jugoslavijo:		V Italijo:	
Za:	Din:	Za:	Lir:
\$ 2.55	100	\$ 6.50	100
\$ 5.00	200	\$ 12.25	200
\$ 7.20	300	\$ 30.00	500
\$11.65	500	\$ 57.00	1000
\$23.00	1000	\$112.50	2000
\$45.00	2000	\$167.50	3000

Pri večjih svotah poseben popust.

Za izplačila v dolarjih:
a \$5. pošljite \$5.75. — Za \$10. pošljite \$10.85. — Za \$25. pošljite \$26.00.
Dobivamo denar tudi iz starega kraja sem.

Vsa pisma pošljite na:

JOHN JERICHO

1849 W. Cernak Rd., Chicago, Ill.

V kitajskem delu mesta v New Yorku se je nedavno vršil otroški kon-
test, v katerem sta odnesla zmago korenjaka, ki ju kaže gornja slika in ki
sta bila proglašena za kralja in kraljico ter jima je kitajski konzul sam po-
sadi krono na glavo. Na levi je kraljica, tri leta stara Yee Yoke Poy, in po-
sle nje kralj, štiriletni Calvin Lee.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1894.
Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevoev po praznikih.
Izdaja in tiska: **EDINOST PUBLISHING CO.**
Naslov uredništva in uprave: **1849 W. Cermak Rd., Chicago**
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1894.
Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.
Published by: **EDINOST PUBLISHING CO.**
Address of publication office: **1849 W. Cermak Rd., Chicago**
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanada in Evropo:	Chicago, Kanada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti dopolnjeni na uredništvu vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! — Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagate listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Udar na družino in dom

Kakor znano je Ameriška medicinska zveza na svojem letošnjem letnem zborovanju s posebno resolucijo odobrila porodno kontrolo. Na ta korak medicinske zveze je objavil neworčanski nadškof mil. g. Joseph F. Rummel naslednji ugovor:

"Zelo težko je določiti iz časnikaških poročil natančno vsebino in vse kar vsebuje resolucija, ki jo je sprejela te dni Ameriška medicinska zveza v zadevi porodne kontrole in tozadevnih preprečevalnih sredstev. Očitno je Ameriška medicinska zveza popolnoma preokrenila svoje stališče glede tega vitalnega vprašanja. Okoliščine, v katerih se je to zgodilo, so zelo globoko za obžalovati iz razloga, ker bo ta resolucija imela dalekosežne posledice in upliv na versko, moralno in družabno življenje naroda.

"Ako je delegatski zbor Ameriške medicinske zveze utemeljeval svojo odločitev na to, kar nekateri nazivljajo: "razščiščevanje javnega mnenja" — ki je naklonjeno porodni kontroli, potem se zdi, da so pristali na logično nezdružljivo načelo, da bi se moglo vprašanje morale razsojevati po javnem referendumu.

"Nasprotno, vprašanja morale so in bi se vedno morala reševati edino le v soglasju in okviru večnih neizpremenljivih načel. Porodna kontrola in uporaba preprečevalnih sredstev je nemoralno prakticiranje, ki greši proti božji postavi in proti zakonom narave ter greši proti najboljšim interesom poročenih, proti družinskemu in domačemu življenju, greši na debelo proti družabnemu življenju in končno je to zelo usodno za življenje vsega naroda.

"Nauki katoliške cerkve glede tega vprašanja so jasni in čisti, določljivi in večejo v vesti, kljub temu, če je kako takozvano "razščiščevanje javnega mnenja" naklonjeno porodni kontroli. V kolikor ti nauki temeljijo na znanih božjih in naravnih postavah, se morajo upoštevati od vseh, ki priznavajo in skušajo spoštovati suvereno voljo Stvarnika v urejanju človeškega življenja in obnašanja.

"Ti nauki zaslužijo vso podporo onih, ki verujejo v pravice posameznika, zdrave družabne razmere in pogoje, kakor tudi v zdrav razvoj naroda in državljanstva. Iz teh razlogov ni objavljena resolucija Ameriške medicinske zveze prav nič v dobro in korist ameriškega življenja in to neglede, kako jo kdo vzame.

"Nesrečno in žalostno je, da je ta skupina drugače odličnih mož, ki uživajo tako velik ugled, tako nepremišljeno postala odgovorna za polom in razpad najvažnejšega stebra v družbi in posebno še za od Boga določeno pravico glede zakona in morale in zdravega razvoja ameriškega družinskega življenja."

Borbe v delavskih vrstah

V Združenih državah imamo pravkar gigantske boje med delavci in veleindustrijalci. Novo gibanje, ki je nastalo lansko leto in se v načelu in taktiki razlikuje od taktike stare Ameriške delavske federacije, rapidno narašča. Na čelu tega novega delavskega gibanja, ki nosi ime "CIO" ki so kratice za (Committee for Industrial Organization), katerega namen je zbrati in organizirati vse industrijske delavce, stoji znani delavski vodja John Lewis.

Za enkrat ne gre toliko za dosego posebno visokih plač in ugodnih pogojev. Pač pa gre vodstvu CIO v glavnem za to, da zbere delavstvo v svoje vrste, jih organizira in potem tudi politično trenira in disciplinira. Glavne stvari pridejo pozneje, ko se doseže to, kar smo omenili.

To novo gibanje pa ameriška javnost sprejema na različne načine. Mnogi ugovarjajo, da s tem vodstvo CIO pripravlja pot diktaturi. Vodja John Lewis sicer daje izjave, da to ni namen CIO. Tako je nastala prava tekma glede teh dosedaj še nejasnih ciljev med CIO gibanjem in staro Ameriško delavsko federacijo. Nasprotje se je v nekaterih krajih tako poostrilo, da vodstvo stare federacije enostavno izločuje pripadnike in pristaje novega gibanja.

So pa vstali zadnje čase še mnogi drugi, ki podajajo

svoje izjave glede CIO gibanja. Mnogi izjavljajo, da Lewis sam ni res tak radikalec, kakor ga slikajo njegovi nasprotniki. Dokazano je celo, da je prav vzoren družinski oče in drugače poštenjak vseskozi. Toda vprašujejo se, kaj v slučaju ko se natrpa v to organizacijo vse razne elemente, ne bodo li radikalni elementi prevladali, ker zadnje čase se najbolj včlanjujejo v vrste CIO radikalni elementi in ti kakor znano vedno delajo po direktivah iz Moskve, odkjer prejemajo tudi vso moralno in gmotno podporo. Kdo bo mogel obvladati te elemente, ki bodo ob ugodni priliki začeli podžigati in razburjati? In končno, kje so zanesljivi nasledniki Lewisu?

Predsednik Ameriške delavske federacije Green je ob neki priliki izjavil: Mi CIO gibanja ne obsojamo zato, ker stremi, da organizira vse delavce. To je bil vedno tudi naš načrt in cilj. Toda treba je zdrave in solidne podlage, zmernih načel in čiste jasnosti. Naše delavske organizacije morajo temeljiti na zdravi, pametni in zmerni podlagi, ki je prikladna načinu našega ameriškega življenjskega standarda in načina.

Vse to kaže, da stoji ameriško delavstvo pred veliko preorientacijo in zanimivo bo, v katero smer bo krenilo.

ZGODOVINA NAŠIH PIJONIRJEV — ZLATOISKALCEV V KALIFORNIJI

Naj napišem nekoliko spominov na strica Janeza in slovenske pionirje-zlatoiskalce. Bili so to trije slovenski "kralji zlata," vsak na svoji zemlji gospodar.

Štiri milje od Sonore je malo zgodovinsko mestec Columbia, California. To mestec bi bilo leta 1852 skoro glavno mesto države Kalifornije. Pri volitvah ki so se vršile, omenjenega leta, je manjkalo samo dva glasa, pa bi postalo glavno mesto. Tiste čase je štela Columbia 20.000 prebivalcev, medtem ko jih je dandanes manj kot 200. Ostala je pa mestu lepa zgodovina o zlatu.

Med tema dvema mestecoma je tam doma poznani "Saw Mill Flat" in "Squebbletown." Obe tekoči vodi "Woods Creek." Tukaj so živeli svoje mirno življenje trije slovenski kralji zlata in sicer so bili to Martin Tome iz Primostka, Joe Ogulin iz Krvoškega Vrha in John Slanc iz Rosalnice pri Treh farah.

Sedaj imam pred seboj staro listino "Norddeutscher Lloyd, Bremen Dampfer 'Travel' Bremen nach New York am juli 7 — 1886." Iz te izberem slovenska imena, ki so pod oznako "Osterreich" potovali s tem parnikom. Imenovali so se: Franc Scheller, Elmi Cernak, Anton Brodarrich, John Kraschowitz, Mich. Flejgig, Miki Pezdirds, Miko Okenhinich, Agnez Simonich, Maria Russ in John Slanc. Ta slednji je bil "Stric Janez." — Kdo pa je prav za prav bil ta stric Janez? On je bil starejši človek, nekako menda te starosti, kot Mr. Martin Kremesec iz Chicage in so sed v starem kraju. Bil je tudi mlajši brat strica Markota Slanc, orožniškega postavoda-

jalca v Sloveniji, nastanjena pa v Žužembergu in Novem mestu. Stric Marko je bil spet mlajši brat mojega očeta Martina Slanc v Rosalnicah. Vsi trije so pa bili pravi belokranjski vinski bratci, katerih jaz nikoli pozabil ne bom. Stric Janez ima še danes prve številke Amerikanskega Slovence in prve koledarje ki so bili tiskani pred letom 1900 in njegova zidanka izgleda kot kak starinski muzej.

Že večkrat smo slišali in čitali, da imajo stare gosli lep in prijeten glas. Ravno tako se razlega lep glas tudi od starih ljudi, zlasti se zato, ker jih je le še nekaj živih. Tam v klevelandskem "Žužemberku" se bodo prav gotovo še spominjali strica Markota Slanc; o stricu Janezu pa menim, da ameriški Slovenci niso posebno veliko slišali, zato gre sedaj ta dopis po petdesetih letih v beli dan.

Stric Janez je šel v novi svet, v San Francisco. Pozneje je pripovedoval: Kako sem se "revček matral." Kopali so za vodovod tam v okolici kjer je sedaj San Francisco — Oakland Bay most in na "bos" vedno kričal nad njimi: "Hurry up! hurry up!" Potem je šel v restavracijo na košilo in ko se je nekoliko ozrl na okolu, je strežnik vse pobral izpred njega. (Se dandanes tako delajo.) To ga je tako vjezilo, da si je rekel, da pod takimi pogoji mu je nemogoče živeti. — Kakor drugi, tako je tudi on sanjal in slišal o zlatu v Sonori in leta 1887 je bil že na določnem mestu. V Sonori se je seznanil z Mr. Simonichem iz Drašič in Mr. Vidmarjem iz Semiča. Ta dva sta bila že kakih 15 let poprej tam in vsa zainteresirana v zlato kamenje. — Pozneje je stric Janez pravil, da je bilo

strašno težko življenje, premetavati tisto prazno kamenje. Ampak, takrat je bil mlad in močan, medtem pa se je vedno tolažil in upal, da bo Bog že enkrat srečo dal. Tako je v takem položaju preživel 25 let. O zlatu je veliko slišal in tudi videl ga je, ampak lastoval ga je bore malo.

Naj vam tukaj omenim nekoliko domačih imen okoli Sonore in pa katera mesta in mesteca in luknje, ki imajo zlat kredit, ki je tak le: The App \$7,500.000; Dutch Sweeney \$4,000.000; Juniper \$6,000.000; Rawhide \$6,500.000; Columbia \$100,000.000; Nigger Gulch \$7,500.000; Yankee Hill \$3,500.000; Pine Long Crossing \$3,500.000; Sonora \$11,000.000; Saw Mill Flat \$2,500.000; Horse Shoe Bend \$500.000; Browns Flat \$5,500.000; Shaw's Flat \$6,000.000; Kincaid Flat \$3,000.000; Campo Seco \$3,500.000; Poverty Hill and Chili Camp \$4,000.000; Jamestown \$3,500.000; Algerine Camp \$2,500.000; Sullivan Creek \$3,000.000; Chinese Camp \$2,500.000; Picagune Gulch \$1,500.000; Don Pedro Bar in Stevens Bar \$9,000.000; Dragon Gulch \$2,000.000; First Garotte and Big Oak Flat \$9,000.000; Table Mountain "Humbag Claim" \$500.000; Moccasin Creek \$150.000; Jackass Hill, Tuttletown, Curtis Creek in še druga taka imena so, ki jih pa ne morem vseh imenovati. Ne milijene, ampak milijone so kalifornijski pionirji dobili ven iz zemlje in zgodovina pove, da so bili vsi ti po večini sami mladi fantje. Vse te imenovane kraje so morali naši znanci peš prehoditi, medtem ko se to dandanes vse opravi lahko in brez truda.

Dne 18. aprila 1908 sem po 22. letih našel strica Janeza v Squebbletownu, Calif., kjer je bil sam gospodar od celega mesta, do svoje smrti. Zraven njega, na drugo stran Wood Creek je živel Martin Tome, ki je imel 18 akrov zlato zemlje in malo ravnico za grede in trtje. Martin Tome je s prstom kazaje rekel: "Vidiš Martinček dragi, tam notri je vse polno zlata, a jaz sem prestar in ne morem do njega." — Martin Tome je umrl 22. aprila 1925 in dne 10. septembra leta 1932 so to zlato, ki je bilo v njegovi zemlji, katero je lastoval nad 50 let, dobili drugi gospodarji. Casopisi so pisali, da je bila tona te zemlje (rude) vredna \$36.000. Ljudje so bili prišli na ta kraj od vseh strani in celo iz Hollywooda so prišli in snemali film, ki se je imenoval "Life in Hell." Gospodar na Martin Tomcovi zemlji je sedaj neki Dalmatincec, po imenu Nick Njnhich. — Komaj pet minut hoda naprej je Saw Mill Flat, kjer so živeli oče Ogulin prav sredi ravnine. Tukaj je prišli tudi stric Janez, ki daje včasih kadar je dobra letina nad

eno tono grozdja. Kakih par sto korakov od trte je spet stara kotanja, ki je ostala še nenaceta od leta 1849. Tam je sedaj sin John Ogulin iz Richmonda. — Na zemlji strica Janeza je zlato pobrano samo po vrhu, v zemlji ga je pa še dosti in jaz vse hranim za stare dni.

Squebbletown bo še dolgo ostal v zgodovini, ker je od njega že veliko popisano. Novejše ime je mestec dobilo iz San Francisca in ga imenujejo Honeymoon Ranch, Gold Ranch, North Star Basement, ali Božji vrtec, na katerega tako lepo sije božje sonce. Pozimi gremo tja na sneženi sport, poletu pa na počitnice in le verjemite mi, da je silno prijetno plavati po gorskih rekah in jezerih, katerih voda je mrzla, a čista kot ribje oko. — Predsednica poročnice št. 13, SZZ, se že gori razgleduje in bo ostala tam za 14 dni. Izrazila se je, da ji sonce prav dobro dene.

Stric Janez je bil ledih in je svojo mater vedno v srcu nosil; prav po pravici povedano, so bili vsi trije samski in so silno pogrešali ženske, ker so morali vse sami delati in sami si kuhati. Privraket je za nje kuhala in se z njimi spoznala Mary Slanc leta 1918; niti muha se ni smela na njo vseti. — Oče Ogulin so imeli dar govora. Njihove ženitve ni bilo nikoli konca. Leta 1878 so v Bosni tudi Turke po glavah klestili. Umrl so leta 1933. — Martin Tome je imel navado "long time between drinks." Včasih je celo opomnil strica Janeza, naj glažke porumeni. Njegova začetna pesem je bila vedno ta le: "Lepše rožice ni na svet kot Marija rajski cvet. Luck, luck, luck, luck, živi naš Bog. Oj Martinček, ti in ja, pa sva dva; in poganja, drug četvrti, midva štejeva na štiri." — Martin je imel tako lep glas, da so se drevesa klanjala in ptičke se skupaj zbirale, kadar je zapel, jaz pa takšen bas, da so se medvedje razbežali. — Stric Janez je bil poznan pod besedo "gentleman." Tudi on je bil dober pevec pri sladkem vinu, katerega je sam prideloval in njegovo vino je povsod slovelo kot najboljšo. Nosil je veliko dolgo brado, nekako do 65 let starosti, da je izgledal kot vrhovni sednik Hughes. Govoril je fino angleško in nemško. Slovensko pa tako mlo in sladko, da kadar en tak pionir umre, ga desetkrat manjka v širni Ameriki Stric Janez je umrl 7. novembra 1931. Naj mu bo lahka naša gorka nova zemljica v zlati Californiji. — Spominjajmo se naših prednikov in spoštujmo svoj slovenski narod v tuji zemlji. — Moj srčni pozdrav uredništvu in vsem naročnikom tega lista.

Martin Slanc

Katoliška društva, naročajte svoje tiskovine od katoliške tiskarne "A. S."

Prehitro veselje — Jurij Ocep je pravkar pokopal svojo ženo. Dvajset let sta živela v zakonu in ubogi siromak je moral v tej dobi marsikaj prestati, kajti njegova žena je bila ena tistih žensk, ki jih pogosto radi imenujejo "zma-je." Zmerom se je moral držati doma.

Zdaj, ko je stopal od pogreba, se je iznenada začutil tako mladega, tako svobodnega. Zdaj mu ni mogel nihče več braniti, da bi časih pogledal okoli sebe, zdaj bo lahko hodil v gostilno, — sploh vse bo lahko delal, kar se mu bo ljubilo.

Da, Jurij Ocep je bil v sedmih nebesih. V sladke sanje zatopljen je stopal po cesti mimo hiše, ki so jo pravkar zidali. In usoda je hotela, da je prav v tistem trenutku padla nekemu delavcu opeka iz roke in priletela ubogemu Ocepku na glavo.

Ocep se je zdrznil, obstal, pogledal kvisku in prestrašeno zastokal:

"Ježeš, žena ali si v nebesih?"

Nihče ni videl — Peter pripoveduje svojemu prijatelju Pavlu:

"In pomisli! Smolec mi je snoči primazal dve klofuti."

"Ali je kdo videl?"

"Nihče."

"No, potem boš pa vsaj lahko tajil, če se bo on s tem pohvalil."

Prijetno potovanje — Stara dama reče pilotu:

"Prosim vas, da dobro pazite name, ker se prvič peljem z letalom."

Pilot: "Ne bojte se, dobro bom pazil. Tudi jaz vozim danes prvič letalo."

V šoli — "In čemu imamo ušesa?" je vprašala v šoli učiteljica.

"Da lahko vidimo!" se je odrezal najmlajši v razredu.

"Ne govori neumnosti! Z ušesi ne moremo gledati!"

"Ko bi ušes ne imeli, bi nam čepica ušla čez oči, gospodična!"

Zna tudi — V cirkusu nastopa mlada in lepa krotiteljica. Njena najlepša točka je naslednja: V zobeh drži sladkorček in velik lev se ji približa ter ji ga vzame iz ust.

Občinstvo se ne more načuditi njeni hrabrosti in drznosti.

"To znam tudi jaz," se oglasi mlad gospod.

"Vi?" se začudi mlada krotiteljica. Sem pa zelo radovedna, kako bi to naredili?"

"Se bolje kakor lev!" se odreže mladenič.

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUDJE

(46)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Plačal bo za to svoje dejanje z življenjem," je še enkrat zardel Lulini in pripomnil: "Meso belega velikanu vas bo napravilo močne in neustrašne!" — Ko je prišel vojni poveljnik, mu je Lulini zapovedal siliti skupaj vojaške in za pričela dva služabnika na vso moč razbijati po vojnih bobnih.

Na klic vojnega bobna so se pričeli zbirati Leopardski vojaki in napolnili prostor pred templjem. Ko so bili enkrat zbrani vsi skupaj in je Lulini videl, da jih je zadostno število, jim je začel govoriti: "Pojdite sedaj in borite se z vsem junaštvom in srčnostjo. Borite se kot pravi leopardovi sinovi."

"Zapomnite kaj vam govorim jaz, vaš poveljnik in veliki duhovnik močnega boja Leoparda. Vemite belega velikanu zvega, da mu dano tukaj eksotični štirski kremenčki, potem nas ne bo več preganjal." Komaj je bil Lulini nekaj govoriti, že so poskakali Leopardski ljudje v čolne in odbrzeli po reki na drugi breg.

S tem, da je Lulini zapovedal svojim ljudem, da vjamejo Tarzana živca, je imel že načrte, kako strašno se bo nad njim maščeval in pri tem mu bo pomagala njeta deklica, katero bo proglasil za veliko duhovnico. — Tarzan ne vedoč za te grožnje je pa koračal z Orandom skozi džunglo, da najde sled za Leopardskimi ljudmi.

MED NAŠIMI ROJAKI V PENNA.

(Dalje)

Ali med časom, ko smo se tako le zabavali na Syganskem ali Morganskem hribu, (ne vem v katero tamkajšnje pennsylvanisko kontro tisti lepi idilični hrib spada), je nam pa gospod čas tekkel s tako neznanostjo brzine, da je šlo že na štiri popoldne. Kam naj pa še zdaj gremo? G. pater Bernard so že preje "zararali cug" na erieski postaji za v Cleveland in rekli, da morajo biti točno ob 7. uri na postaji. Kam pa naj gremo še v teh par minutah. H Fathru Modru moramo najprej. In hvala Bogu, da smo tako sklenili, drugače bi ne dobili več živga. Zbasali smo zopet vsi štirje kosti svojega rojstva v moj Hudson in šli en čas sem in čas tja. V Pennsylvaniji vodi ceste in pota okrog vseh gričev in hribov in kretaš samo na okrog semintja. In po kakih 20 minutah smo privozili h cerkvi sv. Barbare. Veseli smo prišli tja, da bi se pozdravili z dragim prijateljem, zdaj že pokojnem č. g. župnikom Albinom Modrom, ali našli smo ga ravno baš v zadnjih urah. Težko je že govoril in zapuščal ga je že spomin. Pozdravili smo ga, kolikor je bilo to v danih razmerah mogoče. G. pater Bernard ga je še spovedal in dal v sveto olje, nakar smo radi kratkega časa in pa radi vlaka, s katerim se je isti večer odpejla g. pater Bernard v Cleveland, morali naprej. G. Nace Podvasnik pa je kot sorodnik Fathru Modra po svoji ženi ostal v Bridgevillu pri umirajočem Fathru.

Komaj smo potem privozili na Butler Street isti večer smo že zvedeli, da bolni Father Moder ni več med živimi. Vest je nas vse potrla.

Tako smo prebili dan 31. maja. —

Drugi dan pa sva sklenila z go. Marijo Cadonič, da bova začela agitirati za nove naročnike za "Amer. Slovenca". Z nekaterimi sem se bil seznanil že v nedeljo večer na banketu družba sv. Družine. Tako n. pr. z družino g. in ge. Ignatza Glatcha. G. Glatch je obnovila naročnino, zelo prijazna rojakinja. G. Glatch pa je kakor sem že v poročilu o nedeljskem banketu poročal, eden izmed prvih slovenskih pionirjev v tej okolici. Zelo sem bil vesel, da sem se z to ugledno slovensko družino seznanil.

Med novimi naročniki je tudi znani ugledni rojak g. John Jevnikar, z slovenskega Triglava v Pittsburghu, kjer ima jako prijazen dom. G. Jevnikar je poslovodja pri velepodjetju Phoenix Rolling Mill in vživa med rojaki splošen ugled. Rodom je iz Dolenske.

V ponedeljek jutro smo obiskali tudi družine gospe Barbare Profožić, v Etna, to je na severni strani preko reke Allegheny, kjer vodijo veliko moderno gostilno. Ga. Profožić je rodom od Prelake na Belokranjskem.

V ponedeljek večer smo se sestali tudi z g. Johnom Dečmanom, uglednim bivšim Forestit-čanom, zdaj pa pravi, da se bo preselil z družino v Pittsburgh, kjer ima ugledno in važno pozicijo kot unijski organizator in urejevalec pogodb med delavci in družbami. G. Dečman je tudi glavni uradnik KSKJ, kot predsednik njegovega potrošnega odbora in je vedno zelo aktiven in odločen katoličan, kar ga ni nikoli sram tudi javno povdarjati. Vsa čast zavednemu in odločnemu možu.

Potem smo se zglasili pri znamenit rojaku g. John Balkovecu, ki vodi zelo lepo urejeno gostilno na vogalu Butler in 54. ceste. Z g. Balkovecem sva že stara znanca. Prvokrat sva se videla menda 1916 v Jolietu. Zatem pa mnogokrat v Chicagu. G. Balkovec je vedno vselej značaja. Menda zato, ker je doma iz lepe solnčne Belokrajine, kjer vedno sije toplo svetlo sonce. V Pittsburghu kljub temu, če to mesto prav takozvano "smoky city" —

iz Johnovega obraza vedno sije solnce radosti in veselja, pa ga srečaj že katerokoli uro hočeš. Tam v lepem modernem Balkovečevem salonu smo srečali tudi mojega ožjega rojaka g. Franka Goloba, ki prodaja in razvaža pivo in pijače v Pittsburghu. Za g. Goloba sem imel pozdrave od njegove sestre iz La Salle, Ill., od ge. Grgovič. "Pa kaj ona kaj dela?", mi je hitel v besedo. — "Dobro se ima, kolikor mi je znano," sem povdarjal. — Potem sva pa rešetala o Birčni vasi, kjer je Frank na svet prišel, menda enkrat takrat, ko so se naši slovenski fantje po bosanskih hribih s Turki dajali. G. Golob je star naseljenec v Pittsburghu. Tu ima že odrasle sinove in hčere in bi že lahko v pokojni živeli, pa mu menda žilica ne da, kakor marsikomu drugemu ne, da mora gospodariti in paziti, da Pittsburghani že ne trpe.

"Še par jih morava videti," — je dejala ga. Cadonič, ki menda ve za vsako slovensko hišo v Pittsburghu. Pa sva jo potegnili na 57-to cesto. Kar od kraja sva začela. Ustavila sva se pri znani in ugledni Lavričevi družini. Ga. Lavrič je doma od sv. Jurja pod Kumom, blizu tam, kjer je na svet prišel urednik Glasila KSKJ, g. Zupan. Razgovarjali smo se o tem in onem in na to smo jo mahnilli naprej.

Na 57-ti cesti živi tudi vrla Kosova družina. G. Kos je rodom iz Ločane pri Novem mestu. Še vedno ima pristni ločanski dialekt. Vas Ločen se nahaja ob lepi cesti, ki vodi iz Novega mesta proti Sent Petru. Pod lepo in slavno Trško je prišel na svet, tam kjer zlato solnce čvikič v grozdju med, tam kjer so vedno veseli in fejšti ljudje doma, tam kjer lepih in okroglih dolenskih zdravičnikov nikoli ne zmanjka. Ko sem našel tega ločanskega rojaka v tem pittsburskem bregu sem takoj ugotovil zakaj se je v tem bregu ustavil. On pač hoče biti pod neko goro, da mu to sladi spomine na lepo Trško gorro. Ali ne bo tako g. Kos? Kdo pa naj tako lepo idilično goro, kakor je Trška gora, pozabi. Saj jo ni na svetu enake, ki bi se mogla z njo meriti. Kolikokrat stopi meni pred oči. Da bi le še kedaj mogel na njo. Ga. Marjana Kosova je pa doma od Cerkelj na Gorenjskem. Prav pristno po "gorenjskem" jo vleče in je zelo ljubezniva in prijazna žena. Tako bi človek, ko pride skupaj s svojimi rojaki kar govoril naprej in naprej. Saj se je toliko za razgovoriti in toliko za povedati, pa je hudimani, to bi vse bilo, ko bi človek mogel čas na kako "ketenco" privezat, da bi tako hitro ne bežal naprej. Čas je pa dragocen, ki nobenega ne čaka, pa naj bo gospod ali kmet, ali kdorkoli. Čas pride in pravi:

"Človek popotnik le teči z menoj — saj dolgo sopotnik ne bodeš ti moj."

Pa sva morala reči "gudbaj" in kreniti naprej. Kmalu sva skončala in z nama je tisti večer skončal tudi lepi cvetoči mesec maj.

Drugo jutro dne 1. junija sva zavila z go. Cadonič na severno stran. Privozimo do legega križišča. Na strani lepa gasolinska postaja, lepa moderna gostilna in zraven še drugo poslopje.

"Tu biva pa naš dobri rojak in njegova vrla družina g. Peter Klobučarja", je izjavila ga. Cadonič. Vstopili smo in že je nas veselo pozdravil sam gospodar g. Peter Klobučar. Kakor ustvarjen in rojen businessman je on. Vesel, šaljivega značaja, postrežljiv in iskren. Prav tako tudi njegova marljiva soproga. Kadarkoli te zanese pot po tej idilični lepi cesti skozi Etno in boš vozil mimo tega križišča, ne pozabi ustaviti na tem vogalu, pri g. Klobučarju boš dobil vedno svežo okrepilo pivo in dober prigrizek. G. Klobučar je rodom iz Knežine, št. 16, fara

Vigilantske bande, katere je zbral skupaj župan mesta Monroe, Mich., so zadnje dni preiskale vsakega tujca, ki se je približal mestu. Gornja slika jih kaže, oborožene z bati, ko oblastno in z važnimi obrazi nastopajo proti nekemu moškemu.

Dragatuš, črnomaljski kraj na Belokranjskem. Njegova soproga pa je iz zeleneja Stajerja iz Loč, fara Dobova. G. Klobučar je v Ameriki že 34 let in poznan daleč na okrog kot prvovrsten in ugleden gostilničar. Bili smo ravno okrog poldne v njegovih prostorih, ko je najbolj zaposlen s streženjem gostom, ali vendar smo se prijateljsko razgovorili o tem in onem, posebno pa od lepe stare domovine. Dal Bog, da bi se še katerikoli videli z prijaznim Mr. Klobučarjem.

"Zdaj bova zavila pa na desno in potem gori navzgor tja za oni hrib," je ukazala ga. Cadonič. "Sment" — sem si mislil sam pri sebi, "pa so naši Slovenci tudi za vsakim hribom na svetu." — In prav je, da so. Saj so naši ljudje pridni, žilavi in delavni ljudje. Cesta se je vila navzgor in navzgor, skozi lepo gozdno pot in ko smo privozili na vrh hriba so se pred nami začele vrstiti krasne farmice po valovitem svetu. Vedno bolj se je nam bližala lepa zidana dvonadstropna hiša s krasno urejenim vrtom. "Tu smo pri Cvetičevih", je povedala ga. Cadonič. — "Pri Cvetičevih?" — "Hm, ime samo ni brez pomena, saj je res vse okrog v samem cvetju — potem bo že prav, da smo pri Cvetičevih." — Pa smo zavili s ceste na lepi vrt in med cvetjem in rožami smo zagledali

go. Cvetičevo. Ga. Cadonič, ki je sama doma iz slavne Prelake, jo je kar v domači "šprahi" pozdravila. Ga. Cvetič je ravno nekaj urejevala rože in cvetlice. Lepi vrt, snažen in lepo urejen je pričal, da ga vodi in čisti vsa roka, ki ljubi cvetlice. V takih lepih krajih, zelenih logih je bolj podobno da ljudje spomladi tiče iščejo. A midva sva povedala go. Cvetič, da iščeva pa nove naročnike "Am. Slovenca". Drage volje se je naročila. Prijazno je nama razkazala še ves svoj vrt, ki je res na zelo lepem kraju. Ga. Cvetič je rodom iz Vinice pri Dragtušu na Belokranjskem. Njen soprog g. Cvetič pa iz Vučkovec. Oba zavedna Slovenca in znana daleč na okrog. Posloviti smo se morali in iti naprej.

(Dalje prih.)

ZA NAŠE GOSPODINJE

RDEČA PESA V KUHINJI

Rdečo peso naše gospodinje vse premalo cenijo. Premalo in le redkokdaj jo dajo na mizo. A prav rdeča pesa ima mnogo vitaminov in je redilna za mlado in staro. Posebno je rdeča pesa priporočljiva za ljudi, ki imajo otekline žlez, ker ima precej joda.

Ni pa potrebno, da pripraviš peso samo na en način, kakor je v navadi, to je s kisom. Peso pripraviš lahko na več načinov. Na primer: Peso dobro operi, ostrgaj ji o-lupek in jo zribaj kakor hren. Zribaj tri pese, korenino hrena in dve jabolki. Vse skupaj zmešaj, polij z oljem, kisom in posuj še malo sladkorja, dobro zmešaj, osoli, pa imaš zelo dobro solato, jo daš z govejim kuhanim mesom in praženim krompirjem ali pa s kako pečenko na mizo. Drug način: Peso dobro operi. Nato jo zloži v železno ponev in postavi v pečico da se speče. Med tem pa razpusti v kozi malo sirovega masla ali masti, stresi na maslo dve žlici moke in ko moka maslo popije, ne da bi zarumenela, zalij z vodo, da dobiš gostljo omako, osoli in naj malo povre. Pečeno peso zreži ali pa pretlači skozi sito, stresi jo v omako in ko vre pet minut, je gotova. Tako pripravljeno peso lahko daš že leto staremu otroku, in jo bo jedel z veliko slastjo, ker je zelo dobra. Daš jo pa lahko

kot prikuho na mizo.

Juha iz pese je tudi dobra. Peso dobro operi in drobno sesekljaj. V kozi razbeli mast in prepraži peso, dodaj še drobno zrezanega peteršilja in korenja, 4 unče oprane leče, zalij z vodo, osoli in kuhaj, da se zmehča. Ko je že vse skoro mehko kuhano, dodaj še dva olupljena in drobno zrezana krompirja in ko se je tudi krompir skuhal, je juha gotova. Zmešaj v juho žlico ali dve kisle smetane in žlico limonovega soka, premešaj in daj hitro na mizo.

Če pripravljáš golaž, daj namesto moke v golaž tri-si-rove zribane pese, v ostalem

ga pripravi kakor navadno s papriko in čebulo. Od pese bo sok gostljat, zelo okusen in lepo rdeč.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Telečja jetra v papriki

Vzemi po potrebi telečjih jeter in jih zreži na tanke rezine. Osoli jih in opopraj, povaljaj v moki in jih na masti na obeh straneh hitro opeči. Vzemi jetra iz masti in zarumeni na njej srednje veliko sesekljano čebulo, dodaj kavno žličko sladke paprike, žlico paradižnikove meze, prav malo stlačenega česna, prepraži, dodaj pičlo žlico moke, zarumeni blede, zalij z juho ali vodo, razmešaj v gladko omako in prevri. Nato dodaj jetrne rezine, že prej sprazene, in jih pari še 10 do 12 minut. Naposled primešaj še pol skodelice kisle smetane in ponovno prevri. Preden neseš jetra na mizo, precedi omako nanje. Ako je pregosta, jo razredči z juho.

Dušenji paradižniki

Paradižnike operi in tenko zreži. Razbeli mast (še bolje sirovo maslo) in prepraži eno čebulo, na čebulo stresi zrezane paradižnike in jih počasi duši. Med dušenjem prilij dve žlici posladkanega belega vina, osoli in dodaj še za nožev konico naribanega muškata oreha. Daš z govejim mesom kot omako na mizo, zraven daš še pečen krompirček.

Ocvrta jagnjetina

Prsni kos jagnjetine prekuhaj z vso zelenjavo (kakor peteršilj, korenček, čebulo, zeleno), da postane mehko. Nato meso deni na krožnik in odstrani vse koščice. Na meso položi čisto desko in jo obeži; tako naj se meso popolnoma shladi. Hladno meso zreži na tenke kose, osoli in povaljaj najprej v moki, nato v razpetem jajcu in drobtinah. Zato vzameš dve jajci, dodaš dve žlici vode, dve žlici olja in malo popra in dobro zmešaj. Nato ocvri na vroči masti. Daš z zmešanim krompirjem in solato na mizo.

PRAKTIČNI NASVETI

Ako sušiš koščičasto sadje (češnje in slivno), suši sprva pri nizki toploti toliko časa, da se sok več ne izceja, če odpreš sad. Ko je sadje toliko zvenelo, da več ne izloča soka, poberi koščice ven. Tako posušene češnje so veliko boljše in tudi lažje uporabljive za kako pečivo.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

PO KONVENCIJI SNPJ.

11. PRIMITE TATU!

P. Bernard

Konec

Še ena točka je precej rogovila v odgovorih na četrti brošuro Naše Straže. Čujte in strmite: Mi smo kradli! Na debelo smo kradli in prav grdo smo kradli!

Najprej smo ukradli naslove nekaterih uradnikov pri društvih SNPJ. Potem smo kradli izjave članov SNPJ, posebno Lokarjevo in Gornikovo izjavo, ki sta bili natisnjeni črno na belem v sami Prosveti! In smo tako naredili, kakor, da sta Lokar in Gornik nam poslala svoji izjavi in smo spravili oba moža v resnično zadrego, zakaj pravoverni SNPJ-evci so jima zamerili in so ju postavili na listo "p. v." Sumljiva sta postala in vsaj eden je moral dati javno izjavo na konvenciji SNPJ, da ni imel nobene zveze z nami! Pa je bilo nekje zapisano, da se mu ni prav iz srca verjelo, ker je dal izjavo šele ob koncu konvencije, ne pa takoj v začetku!

In vendar je veliko vprašanje, zakaj bi bilo treba imeti z nami posebno zvezo, ko vendar znamo brati in beremo vse, ker smo poklicani za to, da beremo in vemo, kaj se v naši javnosti godi. In zato, da moremo našo javnost opozarjati na to, kar se v njeni sredi godi. In tako smo brali samo tam in še danes komaj kaj več vemo, kdo sta Lokar in Gornik, kot smo vedeli takrat, ko smo izjave obeh — ukradli! In torej smo mi kradli, kar pomeni, da Lokar in Gornik nista sama dala svojih izjav nam, in kljub temu sta ona dva sumljiva, vsaj Lokar je sumljiv, čeprav je doganano, da smo mi kradli in ni Lokar ničesar "zakrivil"! Ali ni tukaj nekaj takega, kar bi po vsej pravici spadalo v "Pasjo logiko" blagega spomina?

In uredništvo Prosvete ima še drugih vzrokov dovolj, da kaže na nas s prstom in vpije: Primite tatu! Ko je Lokar povedal svoje mnenje, da naj SNPJ preneha s protiversko gonjo, je urednik "komentiral" Lokarjevo reč in povedal, da je na naši strani vsa krivda. Ne damo miru, pa ga ne damo. Kdo bi rajši imel mir kot ravno urednik Prosvete? Ti, ljubi Mr. Lokar, ki si cer ne smeš imeti nobene "zveze" z nasprotniki, stopi tja v Lemont ali vsaj pismo napiši, da naj vendar prenehajo, potem bo z največjim veseljem prenehali tudi Mr. Janez!

Mi smo brali tudi tisto komentiranje in smo se prišli — za ušesa! Nismo se hoteli spuščati v debato, kdo napada in kdo se brani, kar brž smo napisali "Ponudbo". In tako resno smo mislili z njo, da smo še danes pripravljani na spravo na podlagi tiste ponudbe! Še več! Naša ponudba gre sedaj tako daleč, da dovolimo uredništvu Prosvete po mili volji udrihati po Lemontu in njegovih "bradomasti-čih", in prepričan sem, da ne bom nepooblaščen govoril če rečem še več: Dovolimo celo udrihati po OSEBAH raznih Trunkov, Slajetov, Jagrov in še ostalih slovenskih duhovnikov v Ameriki, samo KRŠČANSKE VERSE RESNICNE pustite pri miru!! Ako to storite, vam obljubimo, da boste imeli pred nami — mir. Vedite, da ni nobena krščanska resnica, ki bi rekla, da mi ne zaslužimo nobene kritike in nobene brce. Mi to vemo in takih reči smo vajeni kot be-rač mraza.

Mi se v svoji "Ponudbi" nismo tako na široko razpisali kot v tem članku. G. urednik Prosvete bi pa, kot inteligenten mož, lahko razumel iz krajših besed, kaj smo hoteli takrat povedati. Najbrž je tudi razumel, pa ni hotel pokazati, da razume. Dolgo je molčal in priobčeval "domače naloge" tako dolgo, dokler se niso vsi njegovi učenci do dobra razpisali in izpisali. Sam se med tem ni mogel razpisati, ker je

imel druge naloge, končno je pa vendar nekaj rekel tudi na našo "Ponudbo". Dejal je, da smo mi samo "enostransko" hoteli vezati k miru. To se pravi, vezati smo hoteli njega, samih sebe pa ne. Z drugo besedo: Njega smo hoteli obvezati, da neha pisati PROTI VERI, sami pa nismo obljubili, da homo nehali pisati ZA VERO!

Dobro zadel! K temu, da ne bi več pisali ZA VERO, se pa res nismo ne mislili ne hoteli obvezati. In k temu se resnično ne mislimo zavezati, dokler bodo imeli naši listi le še enega naročnika!

Ampak kako naj sedaj Mr. Lokar in vsi drugi bralci onega "komentiranja" razumejo odgovor g. urednika? Po vsej logiki — razen po "pasji" — takole:

"Ljubi Mr. Lokar, tu ne gre za to, če je kdo nasprotnik SNPJ ali ne. Ne gre za to, če kdo brca zoper Prosveto in njenega urednika ali ne. Ne gre za to, če je kdo naš prijatelj ali ni. Ne, za vse to ne gre. Tudi ne gre za to, če je kak duhovnik pošten član človeške družbe ali ni. Za nekaj drugega gre. Gre namreč samo za to, da so na svetu še vedno ljudje, KI OZNANJUJEJO KRŠČANSTVO, IN TAKI, KI KRŠČANSTVO JEMLJEJO ZA RESNICO! Kadar bo takih zmanjkalo, bo pa tudi meni zmanjkalo "verskih kontroverzij", ki jih ti, prijatelj Lokar, in še mnogi drugi s teboj, ne vidiš radi v našem glasilu!"

Tu je point, nikjer druge ga ni! Kakor sem jaz od naše strani povedal, da nam gre ZA VERO, tako je povedal urednik Prosvete od svoje strani, da njemu in njegovim gre ZOPER VERO! Vse drugo je postranskega pomena. In ker uredniku Prosvete gre zoper vero, se pač tudi na zahtevo samega podpredsednika SNPJ ni mogel ozirati, zakaj vse grdenje duhovnikov in drugih vernikov in vse prekljanje z ljudmi, ki niso njegovega mišljenja, končno vendar kolikor toliko pomaga v boju ZOPER VERO.

Mr. Kerže je povedal, da so bile pred ustanovitvijo SNPJ VSE podporne organizacije na katoliškem stališču. Ker organizacije sestavljajo ljudje, je očitno, da so morali biti do takrat tudi naši ljudje VSI na katoliškem stališču. To se pravi: bili so ZA VERO! Kdo je torej zanesel boj in medsebojno prekljanje v našo javnost? Ali mi, ki se držimo tistega, česar so se pred dobrih 30 leti — po izjavi Mr. Keržeta — držali vsi naši ljudje? Ali morda vendarle oni, ki so POZNEJE prišli in začeli trositi med narod gonjo ZOPER VERO? Na to vprašanje naj si na podlagi zgodovinskega Keržetovega pojasnjevanja vsak sam odgovori!

Mr. Molek pozna ta zgodovinski razvoj, čeprav ne kot očitvidna priča skupaj z g. Keržetom. Mr. Lokar ga najbrž ne pozna, in so še taki med nami, ki ga ne poznajo. Mr. Molek jim ni hotel povedati, celo Kerže je povedal te reči le bolj nehoti. Zato je pač treba, da povemo mi.

Zdaj pa pride g. Molek in počuje g. Lokarja, naj gre v Lemont in zgrabi tatu! In še sam je posegel po njem, ne z roko, pač pa s svojim dolгим jezikom, in je na našo "Ponudbo" odgovoril, da nečemo vezati samih sebe. Da, če bi mi hoteli na ta način same sebe obvezati, da bi bili res TATOVI, ker bi pomagali narodu vzeti nekaj, kar je imel davno prej, preden se je g. Molek postavil na zadnji nogi, začel kričati v svet svojo svobodno misel in kazati proti Lemontu in splot na katoliški tabor, češ: PRIMITE TATU!

Katoliški Slovenci, podpi-rajte svoj list "Amerikanski Slovenec"!

7 DNI DO JUGOSLAVIJE
BREMEN-EUROPA
Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremmerhaven zajamči udobno potovanje DO LJUBLJANE
Ali potuje s priključnimi ekspresnimi parniki:
COLUMBUS
HANSA-DEUTSCHLAND
HAMBURG-AMERICAN LINE
Izborne želez. zveze od Cherbourgja, Bremena ali Hamburga Pomagali vam bomo preskrbeti vizice za obisk ali preselitev vaših evropskih sorodnikov.
Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD
130 W. Randolph St.
Chicago, Ill.

“ČRNA ŽENA”

ZGODOVINSKA
POVEST
Priredil Javoran

“Pušavec, ali si ti?” je klical mož že od daleč, “zdaj je ‘mrtvaški mostič’ gotovo šel v zrak. — Grozno! Grozno! ... Saj je bil pa tudi že zadnji čas; — mislim sem, da je smodnik najbrž postal moker in da se ne bo hotel vneti le še eno ali dve minuti naj bi se ne bilo vnelo, pa bi bil sovražnik prišel v votlino — in potem gorje ženam!”

“Pušaveca ni tukaj,” se mu je v odgovor oglasil Kroparski možek, “pač pa sta tukaj dva dobra prijatelja, jaz in neki vojak, ki je prišel nam pomagat.”

“Ah — Kroparski možek!” je rekel prvi, “pozdravljam! — Si-li videl, kako je smodnik odnesel ‘mrtvaški mostič’ v zrak? Kaj ne, to je bilo zares nekaj strašnega?”

“Da, nedopovedljivo grozno je bilo; toda na nesrečnem kraju gotovo leži mnogo ranjenih, napol mrtvih in razmesarjenih vojakov, ki si sami ne morejo prav nič pomagati; tem moramo pomagati, kolikor je v naši moči in kar najhitreje moremo; povej, kdo si vendar? Ne poznam te.”

“Za prvega hlapca služim pri Anželju; pa sem šele od sv. treh Kraljev tukaj. Doma sem pa v Bohinju.”

“Toda kako pa je sovražnik mogel priti na Špik? In kje so graščinski dobili pomoč? Ali jih je mnogo prišlo? — Že niste dobro pazili, sicer bi jih morali opaziti, ko so se bližali iz Bodešič sem k stezi, ki vodi k ‘mrtvaškemu mostiču’. Ali niste imeli nič straže?”

“Seveda smo imeli stražo, toda sovražniki niso graščinski, ampak — Turki, ki — — —”

“Turki! — Bog se nas usmili,” je globoko vzdihnil France in se zamislil.

“Turški pesjani?! — Ali je resnica? — O sveti križ božji!” je pristavil ves prestrašen možek.

“Da, Turki; Bog nas varuj te strašne nesreče! — Mi smo imeli stražo razpostavljene na vseh opasnih krajih, kjer smo mislili, da utegnejo priti graščinski. Ženske in otroke smo varno zastražili v votlini, vsi naši bojovníki so čakali pripravljeni, da udarijo na sovražnika ali da se zaženo proti gradu. Tedaj je prišel sovražnik, katerega se nismo nadejali, z Brd po opolski senožeti in se potem po ozki stezi tiho in oprezno bližal ‘mrtvaškemu mostiču’. — Pesjani so prišli po cesti iz Radovljice. Okoli mesta je morala že strašno teči kri. Bog se usmili vseh, katere zadene ta povodenj! — Glavna njihova četa je gotovo še ostala v Radovljici, ali pa je šla proti Dolini, zakaj na Bled je prišel le ne posebno velik oddelek, navadno pa Turki poplavlajo v velikih množicah. Kakih šestdeset se jih je priplazilo po stezi; ti so vsekakor hoteli napasti naše pri votlini; so jih pač morali na kak način izvohati, saj pravijo, da ima Turek dober nos.”

“Ali so jih skozi Brda kar tako pustili mimo iti?” je vprašal Štefulček.

“Pustili? Kdo pa naj bi jim branil? — Mlajši so vsi oboroženi pri naših četah, žene in otroci so v votlini; kar jih je pa še doma ostalo, so se pa samoposebi umevno zbal tako množice turških tako groznih vojakov. In pa, ker so prišli tako nenadoma in nepričakovano, nihče ni mogel razmišljati, kakor bi se jim ustavil.”

“Kdo pa je prvi opazil, da so Turki tu in da se bližajo Špiku,” je zopet radovedno vprašal možek.

“Jaz sem opazil,” je odgovoril hlapec; “splezal sem namreč na ono visoko jelko tam ob Bregarjevi hiši, da bi se nekoliko ozrl po okolici, kaj se godi. Ko sem tako že kake pol ure ogledoval okoli sebe, sem naenkrat opazil, da se je v Bregarjevi hiši začelo močno kaditi in da so vsa okna postajala svetla in vedno svetlejša. To se mi je pa precej čudno zdelo, ker sem dobro vedel, da pri Bregarju ni nikogar doma ...”

“Kje pa so Bregarjevi?” ga je nagloma prekinil France, ki doslej ni znil besedice, ampak le zamišljeno poslušal ves pogovor in nestrpno čakal, kdaj bo slišal kaj o svojih.

“Kje da so Bregarjevi?” je začudeno pogledal hlapec in nekoliko pomislil; “čakaj; Zalka, njena sestra in otrok so šli že danes opoldne v votlino pri ‘slepem Bogu’, kjer so z drugimi ženskami vred popolnoma na varnem.”

“Hvala in čast Bogu!” je stokal France.

Hlapec ga je začudeno pogledoval in opazoval, toda Štefulček ga je zopet silil: “Pripoveduj vendar naprej in ne pusti se preveč motiti; — — — torej v Bregarjevi hiši je gorelo; kaj se je zgodilo pozneje? Povej vendar!”

“Brž ko sem opazil, da res gori, sem hotel hitro splezati na tla in sklicati ljudi skupaj, da bi gasili ...”

“Kdo je neki zažgal?”

“Tega sicer ne vem — ampak mislim si lahko. — ‘Črna žena’ je bila zopet tu.”

“Kaj? Črna žena?” je kričal France tako glasno, da ga je hlapec začudeno opazoval in premišljeval, kaj mu neki je, da se je tako vznemiril.

“Pripoveduj vendar nadalje!” ga je nevoljno priganjal Kroparski možek, “nimamo časa, da bi dolgo čenčali prazne stvari. — Povej torej, kar veš!”

“Kakor rečeno,” je začel hlapec pripovedovati obširno, “sedel sem na drevesu in se oziral okrog sebe; ko sem opazil ogenj v Bregarjevi hiši, sem hotel naglo splezati z drevesa in klicati na pomoč; tedaj pa se je začela naenkrat pomikati po travniku sem — dolga, črna črta; nekaterikrat mi je prišel na uho žvenket sabelj in mečev. — ‘Jezus, Marija, sovražniki gredo — to so Turki!’ sem si mislil sam pri sebi, in res, nisem se motil. Ko so sovražniki opazili ogenj, so namah obstali in sicer ravno pod mojim drevesom. Stvar se jim je zdela sumljiva; zato je njihov poveljnik poslal pet ali šest mož k požaru, ki naj bi skrbno preiskali, če jim ni morda na ta način nastavljena past, ki bi jih tirala v gotovo pogubo. Vohuni so odšli in kmalu na to sem zaslišal od tam glasen krik — in potem so privedli ti posilanci s pogorišča — ‘Črno ženo’. Morala je pač biti skrita nekje blizu Bregarjeve hiše. Njen obraz je bil oglenočen, oblečena je pa bila v dolg, popolnoma bel plašč. Poveljnik jo je vprašal, kdo da je in kaj hoče tukaj. Tedaj je pa žena bliskoma vrgla svoj plašč na tla, potegnila nekaj črnega z obraza — in iz črne žene je naenkrat postal vojak v popolni turški vojaški opravi.

(Dalje prihodnjic)

POŽAR PRIVABIL OGROMNE MNOŽICE

Chicago, Ill. — Okrog 10.000 oseb se je nagnilo skupaj pretekli torko pozno zvečer okrog tovarne Berman Bros. na 1800 So. Canal st., ko je v tej tovarni izbruhnil požar, kateri se je silovito hitro razširil in je napravil škodo za okrog \$75.000. Promet na Canal st. je bil za več ur ukinjen.

NEDELJE BO PREŽIVEL V JEČI

South Bend, Ind. — Neki John Bilo je bil pretekli torko obsojen na 30 dni zapora, ker je vozil avto v pijanem stanju. Obtoženec je naprosil sodnika, da bi smel odsedeti svojo kazen ob nedeljah. Sodnik je na zahtevo pristal in tako bo John skozi 30 nedelj zaporedoma delal svoje izlete v ječo.

ČUDNA SMRT

Angleški udeleženelec svetovne vojne Mackinson iz Surreyja je na posebno tragičen način zaključil življenje.

Pred 20 leti je bil težko ranjen pri ponesrečenem napadu na Dardanele. Krogla mu je običala tako blizu srca, da se niso mogli odločiti zdravniki za operacijo. Najmanjša napačna kretnja bi pomenila smrt. Od tedaj je ostal Mackinson skozi 20 let invalid v postelji. Letos se je odpeljal s soprogo na parniku “Empress of Australia” na nekdanje bojišče. Ležal je na krovu in ženi kazal one kraje blizu Galipolija, kjer ga je doletel usoden strel. Spomini so ga tako razburili, da se je krogla nepričakovano premaknila. Mackinson je postal žrtev 20 let starega strela. Parnik je dospel v Carigrad s spuščeno do polovice droga zastavo, kar pomeni, da ima ladja na krovu mrtlica.

ROOFLESS PLATES
Znižane cene za vsa dela. Nizke cene ali plačila na lahke obroke.
DR. B. H. SCHEFFER
dentist preko 25 let.
6223 SO. HALSTED STREET
Ace Theatre Bldg.

Res, prilika, kot je še niste imeli

Kupite svoj avtomobil naravnost od U. S. Auto Finance Co., največja avtomobilska finančna družba v Chicagu, in prihranite več kot polovico.

Vsak avto, ki ga prodamo, je pristno garantiran avtomobil, ki je padel nam nazaj kot lastnina. Imamo preko 200 kar, od katerih si lahko izberete; nekatere so popolnoma nove, nikdar uporabljene, katere smo dobili v lastništvo od avtomobilskih trgovcev, ki niso mogli poravnati svojih plačil tovarni. Dvajsetletno financiranje avtomobilov in tisoče zadovoljnih odjemalcev je vaša garancija, da boste zadovoljni.

Vsak avto nosi našo brezpogojno 90 dnevno garancijo in 10 dni brezplačne vožnje na poskušnjo.

1937 in 1936 Buick — 1937 in 1936 Terraplanes — 1936 Chevroleti — 1936 Fordi — 1936 Plymouths — 1936 Pontiacs — 1936 Oldsmobiles — 1936 Lafayettes — 1936 Hudsons — 1936 Chryslers — 1936 Dodges — vse po polovični ceni in nekateri manj kot pol.

Imamo tudi 1933, 1934, 1935 Dodges, Buicks, Chevrolets, Fords, Nashes, Hupmobiles, Cadillacs, Packards — sploh vsak izdelek in vzorec kar, ki se izdeluje — nad 200 kar skupno, po nič več kot \$45.

Garantiramo, da vam prihranimo več kot 50%.

Ne kupujte nove ali rabljene kare, dokler niste videli teh v resnici čudovitih prilik.

Ni vam treba plačati v gotovini;

Sprejeli bomo vašo staro karo kot naplačilo in preostanek lahko plačujete v malih mesečnih obrokih cel dve leti.

Vsak avto je garantiran, da vam bo služil in vas zadovoljil na leta, ali pa se vam vrne denar.

Ne gledajte na to, kje živite, ne zamudite te čudovite prilike. Odprto vsak večer do 10. ure. — Zaprtje ves dan ob nedeljah.

U. S. Auto Finance Co.

1340 W. 63rd St., Corner Loomis St., Chicago, Ill.

PRVI SLOVENSKE POGREBNI ZAVOD V CHICAGU

Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

Anton Grdina in Sinovi

POGREBNI ZAVOD IN TRGOVINA S POHIŠTVOM

Naše podjetje obstoji že nad 30 let v zadovoljstvo našega naroda. Poznano da prodajamo najboljše pohištvo za zelo zmerne cene in po željah tudi na lahka odplačila našim ljudem.

Pogrebni zavod je moderno opremljen z opravami, nad 5000 pogrebno smo opremlili v zadovoljstvo našim ljudem.

6019 St. Clair Ave., 1053 East 62nd Str.
CLEVELAND, OHIO

Telefon: Henderson 2088

Pisano polje

J. M. Trunk

Odleglo.

Ali je že odleglo, ali šele bo, ne vem. Znana brošura o — nevarnosti je marsikoga hudo piknila, dasi korajžno živižja kakor kak strahopetec v temi. Oglašajo se razni tajniki in prav vsi brezverski kaplarji, da se medsebojno malo podprejo. Kam bi se pač dejali, ko bi padla podlaga? Prepričan, da ni Boga, prav nihče ni, vest se mu oglašja naprej in naprej, in naprej je treba tudi raznih brezverskih flaštrikov, da se vest potaži. Podlaga ostane, tako je konvencija oglaševala enoglasno, kakor se poroča. Utegne odleči. Podlaga je kakor kaka gumilastika, se bo videlo, kako jo bodo nategovali. Pišejo in se ustijo o — resnici, da ni Boga. Eh, cr. in kerli ste, vi slovenski brezverci in bivši katoličani, ako ste prepričani, da je resnica, da ni Boga, in proti vam so celo ruski boljšejji prave duševne reve, dasi so gospodariji 160 milijonov ljudi. Ti krivonosni boljšejji so prav zdaj razpisali nagrado 25.000 rubljev ali červoncev kot nagrado za tistega, ki bi napisal najboljši dokaz, da ni Boga. Očividno toraj vsaj dozdej ti boljšejji niso bili prepričani, da obstaja kak tak dokaz, toraj niso bili prepričani o — resnici, kakor so naši slovenski katoliški odpadniki, da ni Boga. Ko bi kdo ne vedel, da so prav slovenski ateisti (??) najhujši gobčaci, in samole gobčaci, bi pričakoval, da bi dobil to kraljevsko nagrado ruskih boljšejjev kak — Slovenec za tak dokaz. Ampak ni dosti upanja do te nagrade, ker utegnejo ruski boljšejji biti pri dokazu in nagradi hudo kritični, s kakim golim gobčevanjem se ne bodo dali oplatiati.

Vsekako bo našim brezverskim tajnikom in ateističnim kaplarjem zdaj odleglo, ko ostane podlaga in utegne priti iz te podlage še precej gobčevanja, in prav tem našim ateističnim kerlcem zadostuje neko plehasto gobčevanje.

NOVI PREDPISI O ŽENITVAH UZAKONJENI

Springfield, Ill. — S tem, ko jih je preteklo sredo podpisal governor Horner, so bili zakonjeni novi predpisi za bodoče žene in neveste v državi Illinois. Zakon, ki stopi v veljavo s 1. julijem, določa, da morata ženin in nevesta predložiti zdravniški izkaz, da nimata sifilisa ali drugih spolnih bolezni, predno se jima izda poročno dovoljenje. Ta izkaz ne sme biti starejši kakor 15 dni in poročno dovoljenje je veljavno samo za 30 dni. Preizkušnja se lahko dobi brezplačno v laboratorijih mestnega ali državnega zdravstvenega departamenta.

NEMCI RAZJARJENI NAD ČEHI

Berlin, Nemčija. — Naziji groze, da bodo podvzeli najstrožje diplomatske korake proti Čehoslovaki zaradi incidenta, ki se je pripetil začetkom tega tedna ob priliki mednarodnega kontesta z zračnimi baloni. Naziji trdijo, da so češki letalci s silo primorali nemške baloniste, da so pristali, in so jim s tem onemogočili zmago v kontestu. Čehi pa nasprotno trdijo, da so balonisti po pomoti pristali, toda sami od sebe, brez vsake sile.

Roka roko umiva, pravi pregovor. Katoliški Slovenci naj pa podpirajo tiste, ki podpirajo njihov katoliški list “Am. Slovenec!”

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3817
CHICAGO, ILL.

ZA RAZNA

električna dela

se rojakom v Chicagu
vljudno priporoča

MILAN MEDEN

Pokličite:

LAWndale 7404

Tudi katoličanom
ne bo škodovalo
če se držimo gesla:

Svoji k svojim!

“tiskarna Amerikanski Slovenec”

tiska vse vrste tiskovine, lično in točno za organizacije, društva, in posameznike. Cene zmerne delo dobro. Vprašajte nas za cene, predno oddaste naročilo drugam.

1849 W. Cermak Road

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois